

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2845/72

af 19. december 1972

om de i overenskomsten mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Portugal fastsatte beskyttelsesforanstaltninger

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

Der blev den 22. juli 1972 i Bruxelles undertegnet en overenskomst mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Portugal;

for iværksættelsen af de beskyttelsesklausuler, der er fastsat i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, er de fremgangsmåder, der skal følges, fastsat i selve traktaten;

derimod er de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af de beskyttelsesklausuler og forebyggende foranstaltninger, der er truffet bestemmelse om i artiklerne 25-30 i overenskomsten, endnu ikke fastsat,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Rådet kan efter fremgangsmåden i artikel 113 i traktaten beslutte at rette henvendelse til Den Blandede Komité, der er nedsat ved overenskomsten mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og republikken Portugal — i det følgende benævnt overenskomsten — vedrørende de foranstaltninger, der er fastsat i dennes artikler 25, 27 og 29. I givet fald vedtager Rådet disse foranstaltninger efter samme fremgangsmåde.

Kommissionen kan fremsætte de hertil nødvendige forslag på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

Artikel 2

1. I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 26 i overenskomsten, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis

med overenskomsten, efter at den på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat har undersøgt sagens akter. Den foreslår i givet fald Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 113 i traktaten, at vedtage beskyttelsesforanstaltninger.

2. I tilfælde af praksis, der vil kunne udsætte Fællesskabet for beskyttelsesforanstaltninger på grundlag af artikel 26 i overenskomsten, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med de i overenskomsten nedfældede principper, efter at den på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat har foretaget en undersøgelse af sagens akter. Den fremsætter i givet fald egnede henstillinger.

Artikel 3

I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 28 i overenskomsten, finder den fremgangsmåde, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 459/68 ⁽¹⁾, anvendelse:

Artikel 4

1. Når særlige omstændigheder gør øjeblikkelig indgriben nødvendig i de i artiklerne 27 og 29 i overenskomsten omhandlede situationer samt i tilfælde af eksportstøtte med direkte og øjeblikkelig indvirkning på samhandelen, kan de i artikel 30, stk. 3, litra d), i overenskomsten fastsatte forebyggende foranstaltninger vedtages på nedenstående betingelser.

2. Kommissionen kan på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat forelægge de nødvendige forslag, om hvilke Rådet udtaler sig efter fremgangsmåden i artikel 113 i traktaten.

3. Den pågældende medlemsstat kan indføre kvantitative importrestriktioner, dog ikke i tilfælde af eksportstøtte med direkte og øjeblikkelig indvirkning på samhandelen. Den meddeler omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen disse foranstaltninger.

(¹) EFT Nr. L 93 af 17. 4. 1968, s. 1.

Kommissionen beslutter ved en hasteprocedure inden for en frist af højst tre arbejdsdage i tilfældet i artikel 27 og højst fem arbejdsdage i tilfældet i artikel 29 fra den i første afsnit nævnte meddelelse, om foranstaltningerne skal opretholdes, ændres eller ophæves.

Kommissionens beslutning meddeles alle medlemsstaterne. Den bliver umiddelbart gældende.

Enhver medlemsstat kan forelægge Kommissionens beslutning for Rådet inden for en frist af højst fem arbejdsdage i tilfældet i artikel 27 og højst ti arbejdsdage i tilfældet i artikel 29 fra dens meddelelse. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller annullere den af Kommissionen truffne beslutning.

Kommissionens beslutning suspenderes, såfremt den medlemsstat, der har truffet foranstaltninger i henhold til dette stykke, forelægger sagen for Rådet. Denne suspension ophører femten dage i tilfældet i artikel 27 og tredive dage i tilfældet i artikel 29 fra sagens forelæggelse for Rådet, såfremt dette endnu ikke har ændret eller annulleret Kommissionens beslutning.

Ved anvendelse af dette stykke skal de foranstaltninger foretrækkes, der vil medføre mindst mulig forstyrrelse i Fællesmarkedets funktion.

Før Kommissionen udtaler sig om de foranstaltninger, der er truffet af den pågældende medlemsstat i medfør af dette stykke, foretager den konsultationer.

Disse konsultationer foretages i et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for hver medlemsstat og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Udvalget træder sammen efter indkaldelse af dets formand. Denne giver så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

Artikel 5

Bestemmelserne i denne forordning berører ikke anvendelsen af de beskyttelsesklausuler, der omhandles i traktaten, særlig i artiklerne 108 og 109, efter de fremgangsmåder, der er fastsat deri.

Artikel 6

Fællesskabets meddelelse til Den blandede Komité i henhold til artikel 30, stk. 2, i overenskomsten, gives af Kommissionen.

Artikel 7

Inden den 31. december 1974 træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om de tilpasninger til denne forordning, særlig til artikel 4, stk. 3, som i lyset af erfaringerne måtte vise sig nødvendige for at undgå fare for, at Fællesmarkedets enhed skades.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1972.

På Rådets vegne

T. WESTERTERP

Formand